

Μετά δὲ μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ διανομήν τοῦ Ἀντιδώρου λέγει ὁ ἱερεὺς εἰς ἕκαστον τό, «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς». Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς διανομῆς τοῦ Ἀντιδώρου λέγει· «Τῇ αὐτοῦ θεῷ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν». Ἐἵτα ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ διάκονος), ἵνα καταλύσῃ τὰ Ἅγια. καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν αὐτῶν λέγει τὴν Εὐχαριστίαν τῆς Μεταλήψεως ὡς ἀκολούθως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν θεῖαν μετάληψιν.

Στίχοι προαιρετικοὶ εἰς τὴν εὐχαριστίαν ταύτην.

Ἐπὰν δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας,
Τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
Ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα.
Καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε.
Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι,
ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους εὐχάς. Παρὰ ἀνωνύμου.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριος ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ Σοι, ὅτι ἐμὲ τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόν τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιᾷ Σου μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἱάσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παν-

τὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρ-
 δίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, εἰς
 πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς
 πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου,
 εἰς προσθήκην τῆς θείας Σου χάριτος, καὶ τῆς Σῆς
 βασιλείας οἰκείωσιν, ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ Σου δι' αὐ-
 τῶν φυλαττόμενος τῆς Σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ
 παντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ Σοὶ τῷ ἡμε-
 τέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε
 βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδιον
 καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἐνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἦχος
 ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθο-
 ρώντων τοῦ Σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.
 Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐ-
 φροσύνη τῶν ἀγαπώντων Σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ Σε ὕμνεϊ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων
 καὶ δημιουργέ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ Σοι ἐπὶ πᾶ-
 σιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλή-
 φει τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Δέομαι οὖν Σου, ἀγα-
 θὲ καὶ φιλόανθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου
 καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσχά-
 τος μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμά-
 των Σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώ-
 νιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ
 ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ.

Ὁ δοὺς τροφήν μοι σάρκα τὴν ἐκουσίως,
Ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους
Μὴ δὴ καταφλέξης με, μή, πλαστουργέ μου,
Μᾶλλον δὲ λθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις.

Εἰς πάντας ἄρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν·
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου παισμάτων,
Ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας.

Τὰς ἰγνύας στήριξον, ὁστέοις ἅμα·
Αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·

Ὅλον με τῷ Σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
Ἄει σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με.
Ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου
Ἀγνίζε καὶ κάθαρε καὶ ρύθμιζέ με.

Δεῖξόν με Σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
Καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας.
Ἴν' ὥς Σὸν οἶκον, εἰσόδῳ κοινωνίας,
Ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος·

Πρέσβεις φέρω Σοι πάντας ἡγιασμένους,
Τὰς ταξαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
Τὸν Πρόδρομόν Σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.
Πρὸς τοῖς δε τὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα.

Ὡν τὰς λιτάς, εὖσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου.
Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν Σὸν ἔργασαι λάτριν.
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμός καὶ μόνος
Ἡμῶν, Ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.

Καὶ Σοὶ πρεπόντως ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Ἐκωνύμου.

Τὸ Σῶμά Σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ
αἷμά Σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτό μοι
δὲ ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγείαν καὶ εὐφρο-
σύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου,
ἁξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς Σῆς
δόξης, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ
πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Εὐχή

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτι-
σμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ
παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ Σοι, ὅτι
ἁξιώσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράν-
του σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου.
Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς φώτισόν μου τοὺς
νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας. Ἡ τὴν πηγὴν τῆς
ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον
τῇ ἁμαρτίᾳ. Ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος
Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν
ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί
μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν
μου. Καὶ ἁξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς
ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυστηρίων
τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱάσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ
παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως,
εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν Σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ωής μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις
εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, κτλ. Ἐπειτα τὸ ἀπολυ-
κίον τοῦ Χρυσοστόμου, ἤχος. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα
τῆς χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κό-
μῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινο-
φροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ
Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, ἤχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν καὶ διὰ
τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις προσκυνεῖν ἐν Τριάδι
τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε, δσσε.
Ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής,
ὥς τὰ θεῖα σαφῶν.

Εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν κτλ.
Καὶ ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν οὕτως·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· (εἰ ἐστὶ Κυριακή,
λέγε·) ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, (εἰ δὲ μή), Χριστὸς ὁ
ἁληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Πανα-
χράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν
δσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων
Σου τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Εἶτα προσκυνήσαντας καὶ εὐχαριστήσαντας τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν
ἐξέρχονται.

